

For det Andet: „De overordentlige, hvortil henføres Flyttehjælp, Hundeleiehjælp, Sygehjælp, Begravelsehjælp og deslige for een Gang anviste Understøttelser og Gratificationer kunne ikkun tilskaaes særdeles Trængende, vedkommende det paagældende Ministerium, der kan tilskaae indtil et Beløb af højst 100 Rd. for ethvert enkelt Tilfælde.“ Her er vistnok ikke sagt, at det skulde være Personer, som ikke ere pensionsberettigede; men det er heller ikke udtrykkeligt sagt, at det skulde kunne være Andre end dem, som ere omtalte i den første Klasse. Der er blot skjelnet i 1ste og 2den Klasse mellem aarlige og overordentlige Understøttelser, og deri er jo Anledning nok til at gjøre 2 Classer deraf; man kan altsaa ikke see af selve Resolutionen, at det netop bør forstaaes paa den Maade, som den ærede Finanzminister nu har gjort gjældende; men i ethvert Fald forekommer det mig at være en Bestemmelse, som ikke burde opfattes paa den Maade, og som altsaa ogsaa burde have en Forandring, hvis den Fortolkning virkelig er den rette, som nu gjøres gjældende.

Der er jo nu udfkommen en Pensionslov, hvorved Børn og Enker kunne faae Hjælp af Statskassen, og hvorved Embedsmænd kunne faae en rigelig og bestemt Pension. Der er altsaa for Pensionistens Vedkommende ikke nogen Grund mere til at have saadanne extraordinaire Fonds, og hvad Embedsmænd i Function angaaer, da forekommer det mig at være aldeles stridende mod det Rette, naar der saaledes af Ministeriet vilkaarligt skulde kunne gives enkelte Embedsmænd en højere Gage end andre, mange Gange maaskee endog mod det,

som var blevet bestemt ved Rigsdagens Beslutninger under Finanzloven. Jeg kan ikke fravige den Anskuelse, at det vilde være det Heldigste, isald denne Resolution af 1850 her efter fik den Fortolkning, at det kun blev Betjente af en underordnet Stilling og deres Efterladte, forsaavidt de ikke ere pensionsberettigede, der fik Hjælp af de civile Ministeriers Understøttelsesklasser.

Monrad: Det er kun en lille Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre. — Med Hensyn til enkelte Punkter have nogle af Ministerierne overskredet deres Competence. Jeg kan imidlertid ikke efter de forhaandenværende Omstændigheder skjonne rettere, end at der dog er Anledning til at give den forlangte Bekræftelse af, hvad der er steet fra et Par af Ministeriernes Side; men jeg maa tillige udtale den Anskuelse, at jeg ved fremtidige lignende Behandlinger maatte ansee det for det Dusseligste, at saadanne Bekræftelser udtrykkelig knyttede sig til en Anerkjendelse ogsaa fra vedkommende Ministeriers Side, at de virkelig have overskredet deres Budget. Hvad jeg har fremført, gjælder efter min Mening navnlig det 2det Indstillingspunkt angaaende Sold- og Consumtionsvæsenet; men saaledes som Sagen staar, skal jeg, som sagt, ikke videre yttre mig om den.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattes Beslutningerne for Folkethingets Vedkommende, angaaende Statsregnskabet for 18^{50/51} (see Anhængen), efter at være oplæste, under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.